ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Δημήτρης Σταμούλης

▸ Με κλιμάκωση των αγώνων πρέπει να απαντηθεί το σφαγιαστικό «αναπτυξιακό» νομοσχέδιο

Την υπονόμευση των συνδικαλιστικών ελευθεριών, του απεργιακού δικαιώματος και τη χειραγώγηση των σωματείων, την παράδοση της δημόσιας περιουσίας και του περιβάλλοντος στο εγχώριο και πολυεθνικό κεφάλαιο, επιδιώκει η κυβέρνηση με την κατάθεση και την ψήφιση, εντός της εβδομάδας, στη βουλή του λεγόμενου «αναπτυξιακού» πολυνομοσχεδίου, προσφέροντας τα πάντα στον κόσμο του πλούτου.

Βρήκε γόνιμο έδαφος από την πολιτική που ακολούθησε η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ενώ άξιος υποστηριχτής της είναι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Μάλιστα ο Παναγόπουλος αυτές τις μέρες ασχολείται με τα οφίτσια και τις δικαστικές αποφάσεις διορισμού διοίκησης στη ΓΣΕΕ και όχι βέβαια με την οργάνωση νέας απεργίας ενάντια στην αντεργατική επίθεση.

Η τελική εκδοχή του πολυνομοσχεδίου είναι ακόμα χειρότερη από το αρχικό σχέδιο της διαβούλευσης. Εξαιρούνται κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας σε όσες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν «σοβαρά οικονομικά προβλήματα» ή λειτουργούν ως «επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας», κ.λπ.

Κριτήριο υπογραφής κλαδικής σύμβασης είναι όχι μόνο το 50%+1 των εργοδοτικών οργανώσεων, αλλά και οι επιπτώσεις της «στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τη λειτουργία του ανταγωνισμού»!

Καταργείται η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής από τα συνδικάτα στον ΟΜΕΔ, ενώ τα σωματεία μπαίνουν σε ψηφιακό γύψο. Δουλειά και τις Κυριακές σε κέντρα διανομής εμπορευμάτων σε σούπερ μάρκετ και logistics.

Ανοίγει το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση σε καθαριότητα, πράσινο και ηλεκτροφωτισμό στους δήμους. Καθιστά πιο ελκτικές τις υπερωρίες της μερικής απασχόλησης, ενισχύοντας την ελαστική εργασία.

Μετατρέπει την επικουρική ασφάλιση σε ατομικό τζόγο των ασφαλισμένων.

Απέναντι σε αυτή την επιθετική γραμμή κυβέρνησης και κεφαλαίου, ο κυρίαρχος συνδικαλισμός κάνει τα πάντα για να περάσει «αναίμακτα» και αυτό το αντεργατικό νομοσχέδιο.

Η **Αγωνιστική Ταξική Ενότητα** στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας και οι Παρεμβάσεις Δημοσίου είχαν τονίσει έγκαιρα ότι η απεργία στις 2 Οκτωβρίου για τις ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ήταν η «αυλαία» των όποιων κινητοποιήσεων, επισημαίνοντας την ανάγκη να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους τα πρωτοβάθμια σωματεία, οι εργατικές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα, με ξεδίπλωμα ενός ανεξάρτητου αγωνιστικού σχεδιασμού.

Αυτή την πρόταση προέβαλαν και στις πρόσφατες συνεδριάσεις σε ΕΚΑ, ΑΔΕΔΥ και σε αρκετά σωματεία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Για νέα 24ωρη απεργία στηριγμένη στα πρωτοβάθμια σωματεία και στις διαδικασίες τους, στις 23 Οκτωβρίου, ημέρα όπου ήδη έχει αποφασιστεί πανυγειονομική απεργία από την ΟΕΝΓΕ.

Την ίδια μέρα απεργία έχουν προκηρύξει οι εργαζόμενοι στη ΝΟΚΙΑ για νέα συλλογική σύμβαση εργασίας και ενάντια στις μαζικές απολύσεις που προωθεί η εργοδοσία, ενώ στάση εργασίας εξήγγειλαν και οι εργαζόμενοι στον ΗΛΠΑΠ.

Μαζικές αγωνιστικές κινητοποιήσεις εκδηλώνονται και από τους εργαζόμενους στους δήμους καθώς πραγματοποιήθηκαν την Πέμπτη, τρίωρη στάση εργασίας και διαδήλωση, και χθες Σάββατο, πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, με πρόθεση κλιμάκωσης των κινητοποιήσεων ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και την είσοδο εργολάβων που προωθεί το πολυνομοσχέδιο για τους δήμους.

Επιπλέον την περασμένη εβδομάδα έγινε μαζική συγκέντρωση συμβασιούχων εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία έξω από το υπουργείο Εργασίας, ζητώντας τη νομιμοποίησή τους, μετά από αποφάσεις 12 σωματείων του κλάδου. Σημαντικές αγωνιστικές διεργασίες σημειώνονται και στους «ωφελούμενους» του δημόσιου τομέα, με συνελεύσεις και προσπάθειες συντονισμού.

Οι ταξικές δυνάμεις πρότειναν απεργία στις 23/10, αλλά όλοι έστριψαν δια του συλλαλητηρίου

Όλα τα παραπάνω συντείνουν στο γεγονός ότι υπάρχει κοινωνική «εύφλεκτη ύλη» για ξέσπασμα νέων μαζικών αγώνων, και αυτό είναι που φοβούνται οι «επάνω». Γι' αυτό από τώρα επιχειρούν να προλάβουν τις εξελίξεις, καταργώντας στην πράξη το απεργιακό δικαίωμα με τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες και τις άλλες αντισυνδικαλιστικές διατάξεις του αναπτυξιακού. Αλλά για να ξεσπάσουν μαζικοί και αποφασιστικοί αγώνες απαιτείται, **πρώτο** ανεξάρτητος ταξικός σχεδιασμός, που να πατά στις διαθέσεις των εργαζομένων και να δίνει προοπτικές νίκης και ανατροπής και **δεύτερο** δρομολόγηση διαδικασιών πραγματικού συντονισμού σωματείων, επιτροπών αγώνα και ταξικών συλλογικοτήτων, πέρα και έξω από την «αιγίδα» των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και σία.

Για να γίνει αυτό το σχέδιο πραγματικότητα, για να ενοποιηθούν και να συντονιστούν σε μια κοινή γροθιά, με λογική πανεργατικού αγώνα, όλα τα επιμέρους αγωνιστικά, μικρά και μεγαλύτερα, ξεσπάσματα, πρέπει να «βάλουν πλάτη» όλες οι δυνάμεις του ταξικού εργατικού κινήματος, τα μαχητικά πρωτοβάθμια σωματεία, ο κόσμος που επιδιώκει στην πράξη την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος.

Οι πρόσφατες απεργίες έδειξαν ότι μπορεί να υπάρξει απεργιακή και αγωνιστική κλιμάκωση χωρίς τους Παναγόπουλους. Χωρίς ημερομηνία λήξης, ταλαντεύσεις και υποταγή στους «κυρίαρχους συσχετισμούς» και τις πιρουέτες της γραφειοκρατίας, που μέσω των συστημικών παρατάξεων –ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ– αρνήθηκε κάθε συζήτηση για νέα απεργία, ή άλλες μορφές αγώνα, αρκούμενη σε συλλαλητήριο την ημέρα της ψήφισης και μετά τα… κεφάλια μέσα!

Όμως και η στάση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ είναι αναντίστοιχη των απαιτήσεων. Στο ΕΚΑ, στην ΑΔΕΔΥ, την ΟΛΜΕ, τις αστικές συγκοινωνίες και αλλού, όπου κατατέθηκε μια γραμμή αγωνιστικής απεργιακής κλιμάκωσης, η απάντηση του ΠΑΜΕ ήταν ότι «έχουμε επίθεση μακράς διάρκειας», και θα απαιτηθεί… «μακρόχρονος αγώνας»! Έτσι οι δυνάμεις του διοργάνωσαν την Πέμπτη συγκεντρώσεις και πορείες σε Αθήνα και αλλού, καλούν σε νέες συγκεντρώσεις στις 24/10, αλλά πέραν τούτου… ουδέν, παρά τα περί «κλιμακώνουμε» που συνοδεύουν τα σχετικά καλέσματα.

Πηγή: ***ΠΡΙΝ***